

anhelado indikis al ili, ke Hagrid estis malantaŭ ĝi.

“Saluton, Hagrid, ĉu vi deziras helpon?” Ron demandis, puŝante sian kapon tra la branĉojn.

“Ne, mi ‘lportes ti’ n, dankon, Ron.”

“Ĉu vi kontraŭus moviĝi el la vojo?” venis la malvarma trenparolo de Malfid de malantaŭ ilin. “Ĉu vi provas gajni iom da ekstra mono, Tordeli? Esperante fariĝi mem la ĉasgardisto kiam vi eliras el Porkalo, mi supozas – tiu kabano de Hagrid aspektas kiel palaco kompare al kutima hejmo de via familio, ĉu ne?”

Ron plonĝis kontraŭ Malfid ĝuste kiam Snejp venis supren laŭ la ŝtuparo.

“TORDELI!”

Ron lasis sian tenon al la roba antaŭo de Malfid.

“Li ‘st’s provokita, Prof’soro Snejp,” diris Hagrid elmontrante sian egan, harplenan vizaĝon de malantaŭ la arbon. “Malfid insult’s li’n famili’n.”

“Estu tio kiel ajn, luktado kontraŭas la Porkalajn regulojn, Hagrid,” diris Snejp silkece. “Kvin poentoj de Oragrifo, Tordeli, kaj estu dankema, ke ne estas pli. Moviĝu antaŭen, ĉiuj.”

Malfid, Krab, kaj Klus puŝis forte preter la arbon, disigante pinglojn ĉie, kaj ridaĉante.

“Mi pagigos al li pro tio,” diris Ron grincante siajn dentojn al la dorso de Malfid. Iun tagon, mi pagigos lin.”

“Mi malamas ilin ambaŭ,” diris Hari, “Malfid kaj Snejp.”

“Nu, trankv’liĝu ke estas preskaŭ Kristnask’,” diris Hagrid. “Kiol vi ne venes ku’ mi kaj r’gardes la Grandan Halon, ĝi ‘spektes r’gale.”

Do Hari, Ron, kaj Hermiona eksekvis Hagrid kaj lian arbon kontraŭ la Granda Halo, kie Prof. MakGongal kaj Prof. Flirtmeĉo okupiĝis pri la Kristnaska dekoracio.

“Ho, Hagrid, la lasta arbo – metu ĝin en la foran angulon. Bonvolu.”

La halo vidiĝis spektakle. Festonoj el ilekso kaj visko pendis ĉie de la muroj, kaj entute dek du turecaj kristnaskaj arboj staris ĉirkaŭ la ĉambro, iuj brilantaj per etaj pendoglacioj, aliaj per centoj da kandeloj.

“Kiom da tagoj vi ‘nkoraŭ haves antaŭ vi’ ferioj?” Hagrid demandis.

“Nur unu,” diris Hermiona. “Kio rememorigas al mi – Hari, Ron, ni havas duonhoron antaŭ la tagmanĝo, ni devas esti en la biblioteko.”

“Jes ja, vi pravas,” diris Ron, tirante siajn okulojn for de Prof. Flirtmeĉo, kiu burĝonigis orajn bobelojn el sia vergo, kaj dissemis ilin sur la branĉojn de la nova arbo.

“La bibli’teko?” diris Hagrid, sekvante ilin el la halo. “Ĝust’ antaŭ la